

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 2T/114/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716011348
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing., Mgr. Martin Bekeš
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5716011348.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Martin Ing. Mgr. Martin Bekeš na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.03.2019 v Martine takto

rozhodol:

obžalovaný C. I., nar. XX.XX.XXXX U. T., trvale bytom Š., G.. Q. Č.. XXX/XX,

je vinný, že

dňa XX.XX.XXXX v čase približne o 16.00 hod. v Y. - A., v byte č. 19, na ulici H.. Y. X, fyzicky napadol svoju priateľku N. S., nar. XX.XX.XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti a to tak, že potom ako mu N. S. dala facku pravou rukou na jeho ľavé líce, tak jej následne dal päšťou pravej ruky pod pravé líce, načo N. S. zareagovala tak, že sa začala oboma rukami zaháňať, brániť sa, začala ho udierať do vrchnej časti jeho tela a brucha, odtlačala ho, načo sa obžalovaný zahnal päšťou pravej ruky smerom k N. S., netrafil ju a päšťou vrazil do zatvorených drevených dverí, následne začal N. S. biť oboma päšťami do oblasti hlavy, a to do ľavej časti v spánkovej oblasti, udieral ju opakovane, N. S. sa bránila tak, že sa naňho zaháňala rukami, načo ju celou silou odtlačil a ona spadla pravou časťou panvy na obuvník v chodbe a na zem, obžalovaný k nej pristúpil a nohou ju kopol do ľavého lýtka a potom hneď aj do jej ľavej časti hlavy v spánkovej oblasti, pričom počas tohto útoku sa obžalovaný N. S. aj slovne vyhrážal slovami: „aj tak ťa zabijem“ a následne zopakoval „ak ťa nebudem mať ja, nebude ťa mať nikto“, čím týmto konaním poškodenej N. S., spôsobil pomliaždenie hlavy v oblasti temena a čela vľavo, pomliaždenie tváre vpravo, ľahké pomliaždenie hrudnej steny vpravo, ľahké pomliaždenie v oblasti pravého bedrá, podvrtnutie krčnej chrbtice, lokálne pomliaždenie ľavého lýtka, ktoré sú zo súdnolekárskeho hľadiska hodnotené ako ľahké zranenia, ktoré si vyžadujú vystavenie práceneschopností v trvaní 8-10 dní, s dobou liečenia v rozmedzí 10-14 dní a vystavením práceneschopnosti v trvaní 8-10 dní a zároveň u poškodenej N. S. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

teda

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a taký čin spáchal na chránenej osobe - osobe blízkej,

čím spáchal

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.
- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

a za to mu súd ukladá

podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov.

Súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje obžalovanému skúšobnú dobu na štrnásť mesiacov.

Súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej N. S.V., W.. XX.XX.XXXX U. Y., trvale bytom Y., miestna časť A., G.. Y. XXXX/X, škodu vo výške 1.115,40 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal dňa XX.XX.XXXX obžalobu pre skutok uvedený vo výroku rozsudku. Toto konanie obžalovaného navrhol právne kvalifikovať ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Okresný súd Martin rozsudkom sp. zn. 2T/114/2016 zo dňa 18.09.2017 uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, výkon ktorého podmienienečne odložil a určil obžalovanému skúšobnú dobu na štrnásť mesiacov. Zároveň mu uložil povinnosť nahradiť poškodenej N. S. škodu vo výške 1.115,40 €. Čo sa teda týka podanej obžaloby aj pre prečin nebezpečného vyhrážania, súd pri aplikácii zásady „in dubio pro reo“ neuznal obžalovaného vinným aj zo spáchania tohto prečinu, keďže mal za to, že nebolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že tohto konania sa obžalovaný dopustil.

Proti rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/114/2016 zo dňa 18.09.2017 podal odvolanie prokurátor. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 3To/12/2018 zo dňa 10.05.2018 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení uvedeného uznesenia krajský súd okrem iného uviedol, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, avšak vykonané dôkazy nevyhodnotil dôsledne vo vzťahu k posúdeniu skutku aj ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. Z tých dôvodov uložil okresnému súdu povinnosť opätovne vyhodnotiť dôkaznú situáciu vo vzťahu posúdenia skutku aj ako prečinu nebezpečného vyhrážania s prihliadnutím na právny záver vyslovený krajským súdom a vykonať hlavné pojednávanie zákonom zodpovedajúcim spôsobom, najmä s poukazom na dodržanie ust. § 252 ods. 4 Tr. por., pokiaľ by bolo vykonané pojednávanie v neprítomnosti obhajcu.

Na hlavnom pojednávaní dňa XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX E. H. XX.XX.XXXX súd vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný v prípravnom konaní odoprel vypovedať (č.l. 15). Na hlavnom pojednávaní toto právo nevyužil a vypovedal. Uviedol, že s poškodenou tvorili pár približne 2 roky. V januári v roku 2016 sa už rozchádzali, preto sa dňa 25.01.2016 mali spolu stretnúť v byte, v ktorom predtým bývali a mali sa dohodnúť na delení majetku. Do bytu sa prvý dostavil obžalovaný. Keď prišla poškodená, spočiatku spolu komunikovali normálne, k hádke došlo až v čase, keď sa začali dohadovať, komu prípadne obývacia stena. Obžalovaný mal na krku náhrdelník syna poškodenej. Keď tento náhrdelník zbadala poškodená, požiadala ho, aby jej ho odovzdal. Obžalovaný si ho chcel dať z krku dole, ale tento sa mu nechtiac roztrhol. Poškodená, ktorá si podľa názoru obžalovaného myslela, že ho roztrhol úmyselne, hneď na obžalovaného zaútočila päsťou, teda nie fackou ako ona tvrdí. Obžalovaný zdôraznil, že poškodená začala útočiť, biť ho, on sa len bránil a to tak, že sa jej otočil a odstrokoval ju. Ako ju raz od seba odstrčil, poškodená padla na skriňu na topánky, následne znovu vstala a začala ho opätovne udierať päsťami. Následne, keď obžalovaný poškodenú opätovne odstrčil, poškodená znovu spadla a to smerom ku dverám. Keď vstala, obžalovaný sa už začal brániť. Jedným úderom obžalovaný zasiahol dvere, druhým tvár poškodenej. Na dverách, ktoré zasiahol úderom, zostalo preliačenie. Tento potvrdil, že poškodenie dverí, ktoré je zaznamenané na fotografii (č. l. 114), spôsobil svojim úderom. To, či poškodenú udrel dlaňou alebo päsťou, si nepamätá. Potom ho poškodená chcela kopnúť, no spadla a obžalovaného stiahla so sebou, ktorý spadol na ňu. Obžalovaný sa postavil a poškodená sa snažila telefonovať za použitia tzv. bluetooth zariadenia. Následne sa pokúsila vytiahnuť kľúč z dverí, no nevedela ho vytiahnuť. Tento kľúč sa jej vo dverách zlomil, preto si od obžalovaného vypýtala jeho kľúč, ktorý jej ho odovzdal. Potom poškodená odišla z bytu, pravdepodobne išla k rodičom. Obžalovaný poprel, že by sa poškodenej akýmkoľvek spôsobom vyhrážal. Obžalovaný zároveň uviedol, že poškodená mu pri tomto incidente spôsobila podliatiny pod okom, opuch oka - jeho horného oblúka, rozťatú peru a pomliaždeniny na ľavom pleci.

Svedkyňa/poškodená na hlavnom pojednávaní dňa XX.XX.XXXX vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 40-41), keď uviedla, že dňa XX.X.XXXX U. Č. I. XX.XX hod. prišla do bytu, v ktorom predtým s obžalovaným bývala, a to za účelom rozdelenia si majetku. Najskôr delenie majetku prebiehalo medzi ňou a obžalovaným bez problémov, až kým sa nezačali dohadovať o tom, kto si zoberie obývaciu stenu. Začali sa o ňu hádať. Obžalovaný jej povedal, že si ju zoberie on a tak sa postavila a chcela odísť z bytu

preč. Počas obliekania si všimla, že obžalovaný má na krku náhrdelník jej syna, preto ho požiadala, aby si ho dal dole. Obžalovaný oboma rukami chytil ten náhrdelník a potiahol ho, následkom čoho sa roztrhol. Následne poškodená dala obžalovanému dlaňou pravej ruky facku na jeho ľavé líce, načo obžalovaný zareagoval tak, že ju päšťou svojej pravej ruky udrel do pravého líca. Poškodená sa začala brániť tak, že obžalovaného začala odtláčať, no tento ju opakovane niekoľkokrát päšťami oboch rúk začal udierať do oblasti tváre a hlavy. Pamätá si, že keď sa na ňu obžalovaný zahnal, uhla sa a on vrazil päšťou do dverí detskej izby, pričom po tomto údere ostala aj diera v dverách. Ihneď zavolała svojmu otcovi, pričom jeho číslo vytočila prostredníctvom bluetooth zariadenia, ktoré mala na uchu a do mikrofónu zakričala „ocko on ma bije.“ Potom, keď obžalovaný počul, že poškodená telefonuje s otcom, tak ju päšťou udrel do pravej časti tváre a to v oblasti líca, pričom jej z ucha vypadlo bluetooth slúchadlo. Obžalovaný opakovane vykrikoval „zabijem ťa, keď ťa nebudem mať ja, tak ťa nebude mať nikto“. Udierať ju päšťami svojich rúk do oblasti hlavy, preto poškodená, aby sa ubránila týmto úderom, zaháňala sa svojimi rukami proti obžalovanému. Tento ju celou silou rukami sotil dozadu, načo ona spadla na skriňu na topánky a na zem. Keď to uvidel obžalovaný, pristúpil k nej a začal ju päšťou alebo päšťami rúk udierať do ľavej časti hlavy a nohou ju začal kopáť do ľavého lýtka a do ľavej časti hlavy. Počas tohto útoku opakovane vykrikoval „aj tak ťa zabijem.“ Keď obžalovaný s útokom prestal, poškodená sa postavila a snažila sa z bytu odísť, pokúsila sa vyťahnuť kľúč zo zámku, no obžalovaný ju udrel do ruky, na základe čoho sa kľúč zlomil v zámku. Následne odišla z bytu a zavolała otcovi. Išla do bytu na ulici Y., v ktorom bola jej stará matka. V byte odpadla, preto jej zavolaali rýchlu záchrannú službu. Po vykonaní vyšetrení bola prepustená z nemocnice, pretože chcela nastúpiť do novej práce. Doma opäťovne odpadla, preto ju znova privolaná rýchla záchranná služba odviezla do nemocnice, v ktorej zotrvala dva dni. Zároveň poškodená potvrdila, že fotografiu z č.l. 114 sama nevyhotovila, túto vyhotovila prenajímateľka bytu, ktorá ju zaslala poškodenej a poškodená polícii.

Svedkyňa Y. V. v prípravnom konaní (č.l. 48) uviedla, že otec jej počas útoku zavolał, aby utekala do bytu, v ktorom bývali poškodená a obžalovaný, keďže tento ju tam mal zbiť. Obžalovaný jej z okna bytového domu oznámil, že poškodená v byte nie je, už odišla. Následne jej zavolała stará mama, ktorá jej oznámila, že poškodená je už doma a žiadala ju, aby privolała rýchlu záchrannú službu, lebo poškodená je zbitá. Keď prišla domov, poškodená sedela v kresle, plakala, stonala od bolesti a opakovala, že obžalovaný ju zbil. Viditeľné zranenia si na poškodenej nevšimla, poškodená mala len červený šrám od dolnej časti tváre pozdĺž krku. Svedkyňa zavolała rýchlu záchrannú službu. Keďže poškodená omdlievala, povedala starej mame, aby s ňou komunikovala. Rýchla záchranná služba odviezla poškodenú a po vykonaní vyšetrení bola poškodená z nemocnice prepustená. Svedkyňa si na vyšetreniach a následne aj doma všimla, že poškodená má modrý prst, hrče v spánkovej a čelovej časti hlavy. Večer svedkyňa volala opäťovne rýchlu záchrannú službu, keďže našla poškodenú v bezvedomí na toalete.

Svedkyňa R. S. v prípravnom konaní (č.l. 55) uviedla, že dňa XX.XX.XXXX v čase od 16.00 do 17.00 jej volal manžel s tým, že má volať políciu, lebo poškodená bola zbitá. Keď sa dovolala poškodenej, táto bola už doma, v pozadí počula hlas svojej matky. Poškodená plakala, hovorila, že obžalovaný ju dobil, a že ju bolí hlava. S poškodenou sa stretla v nemocnici na oddelení úrazovej chirurgie a videla, že poškodená mala na hlave na pravej strane nad spánkovou časťou tri hrče a pod ľavým okom opuch, pod bradou mala škrabanec. Následne bola poškodená prepustená z nemocnice, no večer bolo znovu potrebné volať rýchlu záchrannú službu, keďže poškodená na toalete odpadla.

Svedkyňa Aurélie Maršálová v prípravnom konaní (č.l. 55) uviedla, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 16:30 hod. bola v byte svojej dcéry R. S., keď prišla do bytu poškodená. Svedkyňa jej otvorila vchodové dvere a poškodená jej hovorila, že obžalovaný ju dobil. Ledva stála na nohách, opakovala, že ju všetko bolí. Viditeľné zranenia si svedkyňa na poškodenej nevšimla, videla len červený flak od spodnej časti brady pozdĺž krku. Poškodená bola privolanou rýchlou záchrannou službou prevezená do nemocnice, po vyšetreniach bola prepustená. Večer bolo znovu potrebné volať rýchlu záchrannú službu, keďže poškodená na toalete odpadla.

Svedok Y. S. v prípravnom konaní (č.l. 62) uviedol, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 16:15 hod. bol vyslaný (spolu s ďalším príslušníkom polície) na preverenie oznámenia do bytu na G.. Y. X, oznamovateľom bol obžalovaný, ktorý uviedol, že bol napadnutý priateľkou. Bolo na ňom vidno, že mal drobné škrabance. Obžalovaný mu uviedol, že sa bránil pred napadnutím poškodenej, odsotil ju a ona padla na zem. Medzitým mu bolo oznámené, že má ísť preveriť ďalšie oznámenie na G.. Y. XX, lebo mala volať poškodená s tým, že ju napadol obžalovaný. Keď sa dostavil na uvedenú adresu, Miroslava V. uviedla, že nejaká osoba došikovala poškodenú domov, táto bola celá zjavne dobitá, dezorientovaná, nevedela rozprávať, sťažovala sa na bolesti hlavy a nôh, mal ju dobiť obžalovaný. Svedok uviedol, že poškodená za jeho prítomnosti nevládala komunikovať ohľadom skutku, len

stonala od bolesti. Po prevoze poškodenej do nemocnice sa svedok presunul na OO PZ Martin západ, kde bolo spísané potvrdenie o vykázaní obžalovaného zo spoločného obydlija. Následne sa na OO PZ Martin západ dostavil obžalovaný za účelom podania trestného oznámenia na poškodenú a doniesol lekárske potvrdenie, na základe čoho bolo prijaté oznámenie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Následne bol obžalovaný poučený, že bol vykázaný z obydlija a bolo mu vydané potvrdenie o tejto skutočnosti. Svedok následne zanesol predmetné potvrdenie poškodenej do nemocnice, kde videl, že poškodená bola opuchnutá v oblasti hlavy, ledva stála na nohách, sťažovala sa na bolesti celého tela.

Ďalej súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov:

Uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 7C/32/2016 zo dňa XX.XX.XXXX (Č..N.. XXX) bolo obžalovanému uložené, aby dočasne nevstupoval do bytu č. XX nachádzajúceho sa vo vchode č. X bytového domu L.. Č.. XXXX W. G.. Y. X, Y., a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej - o návrhu poškodenej proti obžalovanému o zrušenie spoločného nájmu bytu. Zároveň poškodenej bola uložená povinnosť do 60 dní odo dňa právoplatnosti uvedeného uznesenia podať návrh na začatie konania o zrušenie spoločného nájmu bytu uvedeného vyššie.

Z lekárskeho vyšetrenia (č.l. 91 - 105) vyplýva, že poškodená bola dňa XX.XX.XXXX U. Č. I. XX:XX hod. vyšetrená na neurologickom a ortopedickom oddelení Univerzitnej nemocnice Martin. Po vykaní uvedených vyšetrení bola poškodená prepustená z nemocnice a následne táto bola opätovne vo večerných hodinách dňa XX.XX.XXXX hospitalizovaná, a to až do dňa 27.01.2016.

Z odborného vyjadrenia (Č..N.. XX-XX) mal súd preukázané, že poranenia poškodenej predstavujú ľahké zranenia, ktoré si vyžadujú vystavenie práceneschopnosti v trvaní od 8 do 10 dní a dobou liečenia v rozmedzí 10 až 14 dní. Pre podvrtnutie krčnej chrbtice bolo nutné naložiť poškodenej na krk fixačný golier, čím jej bolo znemožnené hýbať krkom v zmysle ohýbania či rotácie. Preto poškodená mohla byť v obvyklom spôsobe života obmedzená počas doby trvania práceneschopnosti, teda 8 až 10 dní, a to len čiastočne. Zároveň k mechanizmu vzniku poranení poškodenej je v odbornom vyjadrení uvedené, že poranenia ako celok mohli veľmi pravdepodobne vzniknúť fyzickým napadnutím poškodenej viacerými údermi päťou do oblasti hlavy a tváre poškodenej a následne pádom na pravý bok, pričom možno pripustiť pád poškodenej na nerovnej, prípadne stupňovitej podložke, napr. na schodoch alebo na podloží s prítomnosťou tupej hrany. Poranenia poškodenej boli bodovo ohodnotené na 65 bodov. Zároveň v odbornom vyjadrení bolo konštatované, že aj obžalovaný utrpel ľahké poranenia, ktoré si vyžadujú vystavenie práceneschopnosti v trvaní maximálne 2 až 3 dní, doba ich liečenia neprekročí 7 dní. Poranenia obžalovaného boli bodovo ohodnotené na 10 bodov.

Z fotografie (Č..N.. XXX) mal súd preukázané, že na dverách bytu, v ktorom žili obžalovaný s poškodenou, je diera, ktorá vznikla úderom obžalovaného, uvedenú skutočnosť potvrdil obžalovaný aj vo svojej výpovedi.

Z lustrácie v evidencii priestupkov (Č..N.. XXX-XXX), mal súd preukázané, že obžalovaný je páchatelom viacerých priestupkov v súvislosti s porušením pravidiel cestnej premávky. Z odpisu registra trestov, mal súd preukázané, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný.

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný, ktorý je za jeho spáchanie trestne zodpovedný.

Obžalovaného zo spáchania predmetného skutku usvedčujú viaceré dôkazy, a to najmä výpoveď poškodenej, ktorá pri popise priebehu skutku od začiatku vypovedala zhodne a nemenne. Obžalovaného ďalej usvedčujú výpovede sestry poškodenej, jej matky, starej matky, otca a policajta zasahujúceho na mieste činu. Súd tieto výpovede vyhodnotil ako vierohodné, keďže neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by vyvolávali pochybnosti o pravdivosti ich výpovedí. Tu treba uviesť, že existencia blízkeho príbuzenského vzťahu nie je sama osebe dôvodom na spochybňovanie vierohodnosti výpovede takého svedka. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na skutočnosť, že poškodená aj ostatní svedkovia boli v prípravnom konaní a poškodená aj v konaní pred súdom, vypočutí vždy po riadnom poučení o následkoch tzv. krivej výpovede a poškodená pred súdom aj po zložení prísahy (§ 265 Tr. por.).

Ďalej obžalovaného usvedčuje jeho vlastná výpoveď z hlavného pojednávania, v ktorej tento priznal, že poškodenú uderl do hlavy, pričom nepoprel, že ju uderl päťou.

Tiež je tento usvedčovaný listinnými dôkazmi, najmä lekárskeho vyšetrenia z hospitalizácie poškodenej a odborným vyjadrením, z ktorého vyplýva, že poranenia poškodenej si objektívne vyžiadali dobu liečenia v rozmedzí od 10-14 dní a poškodená mohla byť v obvyklom spôsobe života obmedzená počas doby 8 až 10 dní. V odbornom vyjadrení je ako pravdepodobný mechanizmus vzniku zranení poškodenej uvedený - fyzické napadnutie poškodenej viacerými údermi rukami zovretými v päť do oblasti hlavy a tváre poškodenej a následne jej pádom na pravý bok.

Čo sa týka obrany obžalovaného, táto je založená najmä na tvrdení, že u obžalovaného absentuje pri jeho konaní úmyselné zavinenie ublížiť poškodenej na zdraví. Súd túto obranu pokladá za účelovú. Súd nemohol akceptovať tvrdenia obžalovaného, že tento sa len bránil pred útokom poškodenej. Hoci sama poškodená priznala, že obžalovaného udrela prvá, obžalovaný následne voči poškodenej použil neprimerané násilie, ktoré v žiadnom prípade nemožno vyhodnotiť ako nutnú obranu. „Obrana“ obžalovaného bola celkom zjavne neprimeraná „útok“ poškodenej, najmä k jeho spôsobu, ako aj k okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe poškodenej a k osobe obžalovaného. Súd mal možnosť na hlavnom pojednávaní vzhľadnúť tak obžalovaného ako aj poškodenú a presvedčiť sa, že čo sa týka fyzickej sily, jej prevaha je jednoznačne na strane obžalovaného. Sám obžalovaný priznal, že jeho údery, ktoré smerovali na poškodenú, boli takej intenzity, že dokázali poškodiť dvere spôsobom, že zostala v nich diera približne o veľkosti ľudskej päste. Súd mal za to, že pri úderoch uvedenej intenzity obžalovaný jednoznačne chcel úmyselne poškodenej ublížiť na zdraví. Hoci mal súd z odborného vyjadrenia preukázané, že sám obžalovaný utrpel pri uvedenom incidente ľahké poranenia, táto skutočnosť, jeho vinu žiadnym spôsobom nezmiernuje.

Súd mal teda vykonaným dokazovaním preukázané naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný poškodenej úmyselne ublížil na zdraví. Čo sa týka právnej kvalifikácie, súd obžalovaného uznal vinným len podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a nie aj podľa § 156 ods. 2 písm. a) Tr. zák. (ako kvalifikoval skutok ako trestný čin prokurátor v podanej obžalobe), keďže ublíženie na zdraví nebolo spáchané na chránenej osobe. Poškodenú nemožno v zmysle ust. § 126 ods. 4 a 5 Tr. zák. pokladať za osobu blízku pri uznaní viny za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Súd mal ďalej vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa dopustil aj prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. Zo spáchania tohto trestného činu je usvedčovaný výpoveďou poškodenej, ktorá, ako súd už konštatoval vyššie pri popise priebehu skutku od začiatku vypovedala zhodne a nemenne. Súd nemal dôvod poškodenej neveriť v tej časti jej výpovede, v ktorej tvrdila, že obžalovaný sa jej popri fyzickom násilí súčasne vyhrážal aj zabitím. Motívom konania u obžalovaného bol spor s poškodenou ohľadne ich ďalšieho spolužitia.

Okresný súd sa zaoberal aj materiálnym korektívom (uvedeným v § 10 ods. 2 Tr. zák.), vzhľadom k tomu, že obžaloba na obžalovaného bola podaná pre prečiny. Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intencióch ods. 2 § 10 Tr. zák., čo znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná (materiálny korektív). V predmetnej trestnej veci mal súd naplnenie materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. preukázaný predovšetkým následkami, ktoré boli spôsobené týmto činom - a to závažnejšie zranenia poškodenej, ako aj jej oprávnená dôvodná obava o svoj život.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák., pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Na strane obžalovaného možno konštatovať, že existuje jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., keďže obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Hoci obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania viacerých priestupkov v súvislosti s porušením pravidiel cestnej premávky, tieto priestupky nie sú tak závažné, aby súd nemohol u obžalovaného konštatovať, že tento doposiaľ viedol riadny život. Taktiež existuje jedna priťažujúca okolnosť, keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov.

Vzhľadom na rovnaký pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (1:1) súd podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. základnú trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona (6 mesiacov až 3 roky) neupravoval. Následne uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody pri dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby vzhľadom na skutočnosť, že tento nebol doposiaľ súdne trestaný. Súd ukladal obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody, keďže ho odsúdil za viac trestných činov.

Výkon uloženého trestu odňatia slobody súd zatiaľ nenariadil, ale určil obžalovanému primeranú skúšobnú dobu. Obžalovanému tak súd poskytol priestor, aby počas skúšobnej doby svojím životom preukázal, že je schopný (ochotný) viesť v budúcnosti riadny život. Hrozba možného výkonu trestu odňatia slobody by mala byť pre obžalovaného dostatočným motivačným faktorom pre zmenu jeho doterajšieho správania a k rešpektovaniu práv iných osôb. Ak by sa po skončení skúšobnej doby (počas nej) predsa len ukázalo, že obžalovaný nevedol riadny život, súd môže rozhodnúť o tzv. premene uloženého trestu odňatia slobody a nariadiť jeho nepodmienečný výkon. Práve a len obžalovaný teda

môže svojím správaním (konaním) počas skúšobnej doby ovplyvniť, či bude uložený trest odňatia slobody napokon vykonaný alebo či dôjde (po uplynutí skúšobnej doby) k zahladeniu tohto odsúdenia aj bez jeho reálneho výkonu.

Súd zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej škodu vo výške 1.115,40 €, teda škodu za bolestné vypočítanú ako 60 bodov x 17,16 €, keďže predmetný nárok si poškodená riadne a včas uplatnila a súd obžalovaného zo spáchania skutku, ktorým mal poškodenej ublížiť na zdraví, uznal vinným.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Martin v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.